

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειτονίες-39

Ο καπετάν Ροκάκης είχε γίνει οξύθυμος. Μάλωνε με τον εαυτό του και χτυπούσε το μπαστούνι του συνέχεια στο πάτωμα. Παρότι καταβεβλημένος επέμενε να πηγαίνει στο καφενείο της γειτονιάς. Υπέφερε και από στηθάγχη. Έτρεχε ξοπίσω του ο Σωκράτης, φοβόνταν μην πέσει. Είχε απαγορέψει να μιλάνε για το Λευτέρη μέχρι να πάρουν έγκυρα νέα του. Όμως εκείνη η απαγόρευση στερούσε σε όλους την εξωτερική του αγωνίας και του πόνου που ένιωθαν. Είχαν γίνει μελαγχολικοί, λιγομίλητοι.

- Σωκράτη μου, έκανες καλή επιλογή για το μέλλον σου. Γιατρός ε; Είναι μεγάλο ευεργέτημα να θεραπεύεις τον πόνο των ανθρώπων. Μακάρι να μπεις στη σχολή. Πότε θα πάρεις τ' αποτελέσματα;

- Σε κάνα δυο εβδομάδες, παππού.

- Οι θείοι σου, ο Λευτέρης και ο Μανόλης, θέλανε από μικροί να γίνουν αξιωματικοί να πολεμήσουν για τη λευτεριά. Και εγώ τους καμάρωνα. Έπρεπε να τους είχα αποθαρρύνει. Θα μπορούσαν να έχουν γίνει γιατροί, δικηγόροι, γεωπόνοι και βάλε. Δεν θα βρίσκονταν στον κίνδυνο που είναι σήμερα. Αν ζουν, είπε φυσώντας τη μύτη του και σκουπίζοντας τα δάκρυά του.

Ο Σωκράτης ξεφύλλιζε τις εφημερίδες και συνέχιζε να διαβάζει επικεφαλίδες και αποσπάσματα ειδήσεων.

...η τροφοδοσία των γερμανικών υποβρυχίων εις τας ελληνικές θαλάσσας και από ελληνικές ακτάς. Τα συνέλαβον τροφοδοτούμενα από τον Άγιον Κοσμάν!

- Τώρα θα μας βάλουν τα δυο πόδια σ' ένα παπούτσι οι Αγλογάλλοι, σχολίασε ο παππούς.

Ο βαρόνος Σεγκ έφθασεν εις την βουλγαρικήν πρωτεύουσαν απελαθείς εξ Ελλάδος.

- Να πάει στον αγύριστο. Διέφθειρε τον αθώο κοσμάκη με τα μάρκα του. Του 'πρεπε παλούκωμα.

- Παππού, άκου, πόσοι αξιωματικοί προσχώρησαν στο κίνημα της Θεσσαλονίκης μέχρι της 31ης Αυγούστου.

152 αξιωματικοί, ένας υποστράτηγος, 6 αντισυνταγματάρχαι, 5 ταγματάρχαι, 13 λοχαγοί, 20 υπολοχαγοί, 65 ανθυπολοχαγοί, 3 ανθυπασπισταί, ένας ανθυπύλαρχος, ένας αρχίατρος, 5 ανθυπίατροι, ένας ταγματάρχης της χωροφυλακής 8 μοίραρχοι, 18 ανθυπασπισταί της χωροφυλακής.

- Και βάλε, παππού, όλους εκείνους που ακολούθησαν τον Χριστοδούλου από την Καβάλα.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος κατά την μαθητική του ηλικία, φωτογραφία του έτους 1879

- Μπράβο τους. Ήθελα να ήξερα τι περιμένει ο κύριος Βενιζέλος; Ένα πρωινό ο Σωκράτης επέστρεφε τρέχοντας με τις εφημερίδες.

- Παππού, νέα από το Βόλο για την Καβάλα, αναφώνησε και άρχισε να διαβάζει:

Σήμερα αφίκοντο διά των ατμοπλοίων «Αθήναι» και «Ελένη» 4000 νέοι πρόσφυγες, εκ των μεταφερθέντων εις Θάσον. Η κατάσταση των προσφύγων είναι αξιοθρήνητος. Βλέπει κανείς μεταξύ αυτών γονείς θρηνούντας τα τέκνα των, άτινα απώλεσαν κατά την φυγήν εκ Καβάλας. Μετά των προσφύγων αφίκοντο και αι αρχαί της Καβάλας. Κατά τας αφηγήσεις των προσφύγων τούτων, ο συνταγματάρχης Χατζόπουλος, διοικητής του 4ου στρατιωτικού σώματος, 70 αξιωματικοί και 800 περίπου οπλίται, ανεχώρησαν τα ξημερώματα της Τρίτης κατευθυνόμενοι προς Δράμαν, όπως παραδοθούν εις τους Βουλγάρους. Μεταξύ τούτων ευρίσκοντο και πολλοί οπλίται του 18ου πεζικού συντάγματος, ου διοικητής τυχάνει ο συνταγματάρχης Χριστοδούλου. Ούτοι θέλοντες ν' ακολουθήσουν τον κ. Χριστοδούλου, εκρατήθησαν υπό δύο ταγμάτων άτινα κατόπιν διαταγής του Χατζοπούλου,

πείλψαν αυτούς ότι θα τους φονεύσωσιν. Μετά του συνταγματάρχη Χριστοδούλου απεβιβάσθησαν εις Θάσον 80 αξιωματικοί και 2 χιλιάδες στρατιώται, οίτινες πάντες προσεχώρησαν εις το κίνημα της Θεσσαλονίκης.

- Σωκράτη μου, διάβασέ το πιο σιγά.

Ο Σωκράτης το ξαναδιαβάζει.

- Προδότες! Άνανδροι! Πουλημένοι! Παράσπονδοι! φώναζε ο καπετάν Ροκάκης χτυπώντας το μπαστούνι του στο πάτωμα.

Εκείνο το βράδυ ο Ηρακλής είπε:

- Αν ο Λευτέρης κατάφερε να περάσει στη Θάσο με τον Χριστοδούλου θα πάρουμε μήνυμά του σύντομα. Αν είναι αιχμάλωτος δεν θα μπορέσει να επικοινωνήσει μαζί μας.

- Μακάρι να 'ναι ζωντανός! ανέκραξε η κυρα-Μαρίκα.

- Σε παρακαλώ, μάνα. Μην βάζεις κακό με το νου σου. Προχθές δημοσίευσε η εφημερίδα τα ονόματα των σκοτωμένων.

- Σας έχω πει επανειλημμένως να μην μιλάτε μέχρι να πάρουμε έγκυρα νέα του, βροντοφώνησε ο καπετάν Ροκάκης και σιώπησαν.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Οι θείοι σου, ο Λευτέρης και ο Μανόλης, θέλανε από μικροί να γίνουν αξιωματικοί να πολεμήσουν για τη λευτεριά. Και εγώ τους καμάρωνα. Έπρεπε να τους είχα αποθαρρύνει. Θα μπορούσαν να έχουν γίνει γιατροί, δικηγόροι, γεωπόνοι και βάλε...